

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 1 VINTEREN 1974 6. ÅRG.
SKJERNØYPOSTEN 5 ÅR.

Skjernøyposten fyller i disse dager 5 år. Det vil altså si at 20 utgaver har sett dagens lys i dette tidsrom. Det er jo i og for seg ikke så imponerende, men vi var unektelig ganske spente da vi sendte ut første prøvenr. Om det ville være interesse for et slikt tiltak. Vi håpet på positive svar fra c. 150 stykker, og det fikk vi og vel så det. I dag har vi drøye 300 abonnenter og det synes vi er veldig fint.

Vi tar et tilbakeblikk på disse 5 årene. Det har unektelig vært en del arbeide, men det har også vært mye gøy. Formålet var jo å knytte bedre kontakt mellom Skjernøyfolk rundt omkring i verden, formidle lokale nyheter osv. Vi er så ubeskjedne å tro at dette til en viss grad har lykkes. Vi har også fått bevis for at det er flere som setter pris på avisen, kanskje særlig de som bor et stykke borte. Dette gjør at vi får mot og lyst til å fortsette. Men la oss ikke sole oss i tanken på at vi har hatt suksess. Både når det gjelder den tekniske kvalitet og den innholdsmessige del, har vi ikke nådd de mål vi satte oss. Det første kommer, i store trekk, av utilfredsstillende maskinelt utstyr. Dette må vi i den aller nærmeste framtid se om vi ikke kan finne oss i stand til å rette på. Den andre delen skyldes oss selv - men også dere kjære leser. Vi har gjentagne ganger hevdet at det i stor grad er dere som er med og bestemmer hvordan avisen skal bli. Mange av dere har vært riktig flinke til å sende oss innlegg, men behovet er der stadig.

Det er ingen hemmelighet at det er flere Skjernøy-interesserte som holder avisen, hyttefolk, sommerringester etc. Noen har også sendt oss innlegg og hilser og det er vi veldig glade for og vil fortsatt oppmuntre til. Vi har inntrykk av at ting fra svunne dager har stor

interesse, og her vil vi be dere eldre om å være oss behjelpeelige. Vi prøver å pånse ut nye ideer, men det er ikke så helt like til. Også her er vi åpne for nye forslag. Vi har også flere unge leser og det er jo blandt dere de fleste nye ideer fødes. Gjør oss delaktige i noen av dem og la oss sammen vurdere om de ikke har noe for seg. -- Med disse forhåpninger legger vi trøstig i veg inn i en ny årgang.

Til Skjernøyas Ungdomsforening og Kapell's 70 og 60 års jubileum.

Når en vender tankene tilbake til ons egen ungdomstid, vil minnet om kapellet og dets virke stå for en i erindring blid. Alle kan selvsagt ikke huske da kapellet ble reist av flittige hender og slett ikke ungdomsforeningen som går tilbake enda lengre.

Ungdomsforeningen startet i nittenhundretre, og lærer Tobiassen var blandt de første som da var med. Det måtte jo samles penger inn, det var nok ikke lett. Ja øres må de som har arbeidet og stellet med det. De samlet var nok til styremøte og talte om eget kapell. Ja de har nok hatt det slitsomt de trauste menn til sene kvell. Så ti år senere fikk de oppleve svar og bønn.

For dem som holder ut får av Gud sin lønn. Av sterke menn, og kvinner som stod bak, ble huset reist. Det var et løft så stort, men alle var med og gjorde sitt, og flagget ble heist.

Tiden går så fort, og de eldste herute er gått bort. Men Gud har hatt sin vei med forening og kapell, og nå den yngre generasjon gjør sitt for at det kristne arbeide herute skal lykkes vel.

Må aldri lysestaken bli flyttet! Hørifra, 1961 hvor våre fedre i tro så hen til Golgata. Mange, mange arbeidstimer er i årenes løp lagt ned, for å verne om dette, for den, så kjære sted. Ja, det korset står vakt, taper mørket sin makt.

De gilde julefester blir vel aldri av noen glemt. Det er så rike minner som godt er gjent.

De fester vil nok fortsatt følge i tradisjoner tro, og sent det blir om kvelden før man kommer til ro.

Små barnegypter tindrer og ser opp mot "treets" glans, og små og store synger: det er godt å være hans.

Etter hvert har nok mange dradd fra sja bort, men de som ble tilbake har videre arbeidet gjort.

Vil med salmedikteren si: Gudsord det er vårt arvegods, det våre barn skal være.

Av alle utflyttere har vel ingen glemt sin barndomsøy.

Noen er reist langt bort og fant det sikkert gøy.

Andre flyttet bare noen mil, men tror at alle tenker på sja med et smil.

Det høres og sees når Skjernøyposten kommer her, da skrives det stubber og stykker fra fjern og nær.

Da kommer minnene fra barndommens sted, som av flittige hender blir skrevet ned.

Det er et tiltak så stort og godt, som med sitt første nummer prangst så flott.

Fortsatt med "posten" for da får man jo vite, hva som skjer på sja i deres lille rike.

Noen av utflytterne har vært heldige og fått seg et sted, et lite "bo" på en bakketopp hvor alt ånder av stillhet og fred.

SKJERNØY POSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik.
Tlf. 63611.

I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Georg Falwick
og Norvald Jonsson.
Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto: 42 536.

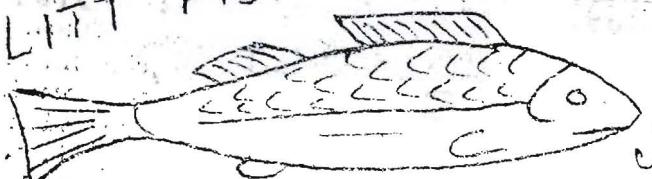
Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobson.
Adr. 62 Malden Ave,
Lyngrook N.Y. 11563.
Tlf. 516-499-9292.

Abonnementspris pr. år kr. 7.-
U.S.A. \$ 1.50

SELVFORSYNING

Det er blitt aktuelt å tale om selvforsyning, og alle vet at selvforsyningsgraden er sørgetlig lav her til lands, og det gjelder vel i ennå større grad Skjernøya. Nå tenkes det først og fremst på matvarer. Fisk og fiskeprodukter har vi vel nok av, skjønt det hender vi må importere det også. Melk, og i stor grad kjøtt har vi også nok av – ennå. Men med brødskorn er det rent skralt og vi er heller ikke selvforsynt med verken poteter, vanlig frukt eller grønnsaker. – Nå er det vel og bra så lenge vi fritt kan få importert det vi ønsker, og så lenge vi har flust med penger å betale med. Det behøver ikke alltid å bli slik. Vi så hvordan oljekrisen snudde opp ned på alle ting. Denne gangen var det olje, det kan lett bli noe annet neste gang. Vi kan være enige i at den jordbrukspolitikk som har vært ført de senere år ikke er den rette. Mens verden skriker etter mat, blir store fruktøkne områder lagt brakky eller lagt ut til tømter, vefer etc. Og mens befolkningen øker i sterkt grad, minker faktisk matvareproduksjonen eller i beste fall står på samme nivå. I For 20-25 år siden var hver eneste lille jordflodd på Skjernøya oppdyrket. Det var dengang en dyd av nødvendighet og det tok seg unektelig godt ut. I dag tjener de fleste til sitt livsopphold gjennom handel og industri og en kan ikke vente at de skal drive jordbruk i noen større grad. Men alle har tid og mulighet til å dyrke en del grønnsaker og delvis også poteter. Det vil hjelpe til at en del av arealet blir holdt ved like – og dessuten er det helsebot i å stelle med jorden. Og de som er brukseiere burde prøve å unngå at naturen fullstendig tar overhånd. Vi kjenner ikke framtida, men jorddiappene kan endå komme til nytte på Skjernøya.

LITT FISKEPRAT

Ja, hva skal man skrive om fisket nå i vinfar? Det må heist bli skrake nyheter, men "værgudan" får nok ta det meste av skylda for det. Lavtrøkkjan har stått i kø i hele vinter, med kuling og regn. For å begynne med juletorsdagen, så var det bare et par netter med brukbart vær, og fangsten ble ikke store, så det ble ikke levende torsk til Fiskelaget i Mandal. Siden har vært stadig vært ustabilt. Men det er enkelte dager tatt gode sciefangster på garn, opp til 200 kg. pr. båt og av fin størrelse, fra 1 til 1½ kg. stykket.

De få gangene trollgarna har vært i sjøen, er det blitt en del torsk nå etter jul. Så en får håpe at det stiller seg kaldt vinterværet inn i vinter, kommer så fiskerne kan komme ut på de beste fiskeplassene.

Så er vi allerede kommet et stykke inn i 1974, og arbeidsåret står klart.

Årsmøtet ble holdt lørdag 27. jan. med god oppslutning. Åremeldingen som ble lest av formannen, Henry Abrahamsen, fortalte om 42 samvær som det hadde vært i året som gikk, fordelt på møter, fester og turer. Dette er en del mindre enn året før, på grunn av opp-pussingen av papeliet. Av vanlige møter har det vært 27, beregnet en møteuke og to bibeltimer.

Av turer har det vært 2. En til Indremisjonens hytte i Åsrai, der vi hadde det alle tiders og det var en fin flokk som møtte fram. Denne turen ble lagt som familietur. Skituren til Handeland ble avlyst grunnet lite oppslutning. Så var det en fisketur til Odd sammen med Helum Kr. U.F. som også hadde stor oppslutning. Syvert Syvertsen hadde anlakt og talte om Peters fiskedrett.

Av fester og koskvelder har det vært 9. Den 19. mai var det åpningsfest av storesalen etter opp-pussingen, hvor det var flere innbudte. Krabbefesten var i år i storesalen. Det var en fin flokk, men det er ikke som før.

Julefesten ble som vanlig holdt den 28. des. og var helt fin. Det ser ut som frampektet til disse festene igjen er stigende.

Ungdomsfloreningen var i året som gikk 70 år og kapellet 60.

Av nyanskaffelser og vedlikehold er det først og fremst storesalen

som har fått den store ansiktsløfting. Det er satt opp nye skaper på kjøkkenet, vi er gått til anskaffelse av nytt orgel og gressklipper. Vi har også fått nye gardiner, ny løper og teppe foran alteret og nytt fløyelstopp rundt alterringen og på alterbordet. Vi har videre fått en femmønget lysstake i spiv til alteret i gave, og en nydelig trebokle av vår forrige organist Alfred Nanneråk.

Den økonomiske siden må en ha lov å si er tilfredsstillende, tross de store utgiftene. Vi er ennå på pluss-siden og det skyldes ute-lukkende de mange gaver som er kommet inn. Regnskapet viste et budsjett på 85.000,- Av dette er det i røde gaver kommet inn ca. 30.000,- Opp-pussingen kom på ca. 40.000 og orgellet på 15.000,-

De øvrige utlegg var div. nyanskaffelser og ordinære driftsutgifter, som foruten de innkomne gaver ble dekket med kassa- og bankbeholdning. Og vi er, som før nevnt, ennå på pluss-sida, så vidt øre. Så var det valget.

Ut av styret gikk Sylvia Christensen, Henry Abrahamsen og Håkon Karlsén. De to førstnevnte hadde frabedt seg gjenvælg. Nye som kom inn var Ashild Aalvik, Kristian Ånensen og Håkon Karlsén (gj.v.) Kristian Ånensen ble valgt til ny formann. Styret ser slik ut:

Form. Kristian Ånensen

Viceform. Per Syvertsen

Kass. Inger Syvertsen

Styrem. Ashild Aalvik

Håkon Karlsén

Av styret i Y.A. gikk Brita Kristiansen og Ellif Christensen ut.

Brita hadde frabedt seg gjenvælg.

Inn kom Bjørg Sylvi Christensen (ny) og Ellif Christensen (gj.v.)

Fra før står Oddbjørg Berge og Georg Walwick.

Vesterbya har hatt fyringen i storesalen i to år, så denne jobben gikk over til Østerbya. Det ble vedtatt at rommet på galleriet (med den nye tverrveggen og vinduet) skulle pusset opp. Det er et rom som kan brukes til f.eks. Yingres, Ungdomsgruppa, styremøter, onsdagsmøter, konferanser, bibelstudie m.m. Det står nå garderobe-bulkør der, men det skulle settes

FRA U.S.A.

WINTER.

Vinterens første snø gir hele landskapet et utseende av uskyldighet. For en stund, denne scene av menneskets argumenter og forvirringer er blitt rent, og alt synes å ha muligheter igjen, tilgjengelig visdom, tilgjengelig ærlighet. Men det ble bare for en stund. Vi begynte det nye år med regn og ruskevær og den tunge bakken mot april og vår ligger foran oss. Dagslyset er krympt fra 15 timer i juni til 9 nå. Liv er trukket tilbake til røtter og ørsmå egg som venter på en annen vår. Det er bitende frost som rår i bjerk og dal og den sultne ugle, den flyktende harc og den sorte kråke er alene igjen på den delvis snølukkede beitemark. Den grønne gran og furu og den nakne bjerk med sine slumrende knopper gir oss løfter om en annen sommer. Tidens puls kan høres over vinterens storm, en tid som flyr ubekymret av verken klokke eller kalender, ubekymret av menneskets febersyke svakheter.

Det er kanskje for tidlig og litt optimistisk å forbinde tanken på trekkfugler ned februar; men om været er passe varmt en fin solskinnsdag må vi uvilkårlig tenke som så: Kanskje i morgen? Får vi en snøstorm tenker vi: Dette kan ikke være, kanskje neste uke? Men dypt i vårt indre vet vi at ingen trekkfugl vil vise seg på disse breddegrader før vår-jevndøgn. Men den forandring i naturen som er nødvendig for å gi oss sangfugler og vår er etablert. I Caribbean og Gulften kan forandringen sees. Vi kan også se den hvis vi vet hva vi ser etter på værkartet. Den 35 graders isotherm-linjen har begynt å flytte nord, sakte og sent; men forandringen har begynt. Det er denne grensen, eller linjen, som ingen fornuftig trekkfugl vil fly forbi. Om fuglevitenskapen kjenner alle faktorer som bestemmer trekkfuglens flukt, vet jeg ikke, men at matforsyningen spiller en viktig rolle kan sikkert slås fast. D-vitaminet er kjent som en nødvendig føde for disse emigranter, og insekter er særdeles rike på dette vitamin, så vel som protein for energi og styrke. Fuglene vil da ikke fly forbi disse tilsynskommende insekter, og insektene kikkos ikke ut nord for den 35 graders isotherm linje. Så, det er februar og vår, og sangfuglene er på vei nord. De vil komme, kanskje ikke i morgen, eller neste uke. De har aldri hastverk slik som oss.

VI HØRER: .. at på et gatebilde i den nye Mandalskalenderen ser vi Alf, Irene og Hans i alvorlig samtale utenfor posthuset.
.. at de står midt i gada.
.. at Gudrun Grunlee er tilbake i Chicago etter en tur til Norge hvor hun feiret sin 70-års dag, jul og nyttår sammen med sine søsken på Berge.
.. at M/S "Moshill" dunket til bryggen i Brooklyn på nyttårsaften. Ombord var Elin Mathisen (f. Dyrstad) som for noen uker pløyct bølgen sammen med sin mann Rolf. Tiden ble knapp; men Elin og Rolf fikk anledning til å se litt av storbyen og besøke slekninger på Long Island. Lørdag 5. jan. vinget Elin hjemover med SAS, hjem til lille tulla som i mammas fravær var i bestemor Alfilds gode varetekts, og Rolf gikk tilbake til sin styrmannsjobb ombord.
It was nice to see you both, come back soon.

OSS IMELLOM. Takk for at du sender meg Skjernsyposten. Det er nok en svær sjau, men det er morro når den kommer. Vedlegger to dollars for 1974.

Lillian Boyle.

Thanks for sending Skjernsyposten. Putting in \$ 5.00 for 1974.
God bless you in the new year.

Peder Pedersen.

Thanks for sending Skjernsyposten. It must be a big job to mail and also to write all the news. Hope you keep it up for many years.
Enclosed is \$ 2.00 for 1974.

Alf Salvesen.

Godt nyttår og takk for Skjernøyposten. Vedlegger \$ 3.00 for 1974.

Ella & Schröder Jenssen.

Dear Chris: Thank you so much for faithfully sending Skjernøyposten. Enclosed is a moneyorder for my subscription. A very happy New Year to you both.

Alice Gjertsen.

Kjære Hr. Christoffer Jacobsen:

Mange takk for Skjernøyposten som har bragt oss mye glæde. Min mann og jeg har lest den sammen og der har vært meget av interesse og oppbyggelse. Da min mann nu er død (død Nyttårsdag 1974) vil jeg si opp vårt abonnement. Selv om jeg er født i U.S.A. syntes jeg det var gildt å dele alle nyheter fra Norge sammen med ham, men nu er den tid forbi.

Jeg takker for alt godt vi har fått igjennom bladet. Lykke til med redaksjonen i det kommende år! Vedlagt en liten gave til bladkassen.

Vennligst

Mrs. N.H. Duefjeld.

P.S. Jeg kjenner Theodora Pedersen og likte alt hun skrev.

THANKS A MILLION.

As we have said before, we don't like to blow our own horn, but, in view of the many donations we have received together with the regular subscriptions, would prompt us to say that: "We must be doing something right".

DET LUNE HJØRNET.

En fyldig dame steg ut av bilen som en kar hadde demonstrert for henne. Eilen var grøn den, så hun, syntes bare den virket litt trang over hofteene.

Fra side 2 - Til Skjernøyas J.F.

Det blir mest som tiden kommer igjen
av den man opplevde rundt barndommens hjem.

Så kan man på ny samles her ute i kapellet,
en søndagsformiddag når til gudstjeneste det blir stillet.

Nå står jo kapellet i sin fineste skrud.

Det på dugnad er snekret og malt, men takken går til Gud.

Han ser ikke på det fine og store verket,
men det som teller for ham er det rene hjerte.

Å være tro i det små er en rikdom så stor,
det sier jo Gud i sitt eget ord.

Fra Amerika blir hilsener sendt,
av dem som her på kapellet var kjent.

Og når turen går hjem til gamle Norge,
blir ikke ungdomsforening og kapellet glemt av en Skjernøyborger.

Og for dem som bør noen mil herfra,
er det gildt å legge turen til kapellet en søndagsformiddag.

Mye er blitt forandret fra tidenes tider,
og for hver dag det fortære mot "aftenen" lider.
Men Gud er den samme og hans ord varer ved,
og holder vi oss nær til ham, vil han gi oss sin velsignelse og fred.

Til lykke med jubileet og med dagene som kommer,
en takk fra oss som dere ser her ute hver sommer.

Takk for at vi blir ønsket velkommen som spøsken blandt dere alle,
at vi får delta på fester, basarer og når kirkeklokka kaller.

Hilson

Margrethe Svendsen.

OM VEI OG VEIBYGGING PÅ SKJERNØYA I TIDLIGERE TIDER.

Da jeg var liten gutt kunne man ikke gå rundt Skjernøya på vei som i dag, fordi vdi'en mellom Valvik og Farestad manglet. Det var altså ingen vei, bare en sti. Går man ut fra kapellet, så gikk stien frem til Grønsmyra og videre gjennom denne over gjerdet fram til Farestadkjødna og langs denne over Massesbekken og fulgte veien som den ligger i dag fram til toppen av Valvikbakken. Men den tok der ned i Aneshåla og fram til Valvik. Man kunne også gå en øvre sti som oppsitterne brukte når de skulle fram til Stølen, hvor de hadde jord og sommerfjøs. Det var jo svært tungvint at det ikke fantes vei fra Valvik til Farestad. Når det var en eller annen tilstelning på kapellet om kvelden, og det hendte jo ofte, så måtte folk fra Valvik og Dyrstad gå veien gjennom Berge og Skjernøysund. Dette var jo svært langt, men folk var ikke så redde først å gå i de dager. Den første vei som ble bygget på Skjernøya var veien mellom Valvik og Skjernøysund. Dette var i 1. halvdel av 1880 årene. Det var den gang en veldig framgang og et stort løft for oppsitterne å få dette veiprosjekt fullført. Min mor fortalte at hun daengang var i 5-6 årsalderen. Det var folk fra Fyslebø som utførte arbeidet. Man kan vel anta at de hadde litt bedre greie på vei deroppe i dalen, enn folk på Skjernøya, hvor det ingen vei var. To av de arbeidsfolkene som var med på anlegget bodde hos min mors foreldre, og hun fortalte at de betalte 60 øre døgjen for kost og losji og dat må man kalle rimelig, selv etter den tids pengeverdi.

Veien videre fram til Berge og Farestad ble visstnok planlagt og bygget i siste halvdel av nittiårene. Ihvertfall var den ferdig fram til Farestad ved århundreskiftet. Jeg forsøkte å få noen opplysninger av fabrikkeier Th. O. Berge om veien Skjernøysund - Farestad, vel et års tid før han døde, men merkelig nok så husket han lite og ingenting om denne veien. Det er jo klart at det var veldig tungvint for folk fra Vesterøya som hadde vært på en eller annen tilstelning på Østerøya høst og vinterkvelder å måtte gå hjem rundt Berge og Skjernøysund. Det var derfor ikke til å undres over at de ønsket en veiforbindelse mellom Valvik og Farestad. Det ble så nedsatt en komite som hadde til formål å fremme veianlegget. Når denne komite ble nedsatt har jeg ikke kunnet finne ut, men den var i hvertfall kommet så langt at den sammen med Amtsingeniøren i Lister og Mandals Amt kunne gå til anbudsinnbydelse på veianlegget, før den 10. desember 1918 stod følgende å lese i bladet "Lindesnes": Veiakorder! Veiakorder bortsettes ved licitasjon den 18. desember 1918 ved veianlegget Farestad-Valvik med arm til skolhusbrygga på Stjernøen ved Mandal. Møtested Farestad kl. 11 formiddag. Amtsingeniøren.

På dette møtet ble således veianlegget Valvik-Farestad bortsatt ifølge akkord til Better A. Farestad m.fl. for kr. 11500.- Hva Amtsingeniøren har ment med arm til skolhusbrygga skjønner jeg ikke, for så vidt jeg vet, har det aldri vært noen arm rundt Kjosdalsbukta ned til skolhusbrygga.

Våren 1919 ble så veien utstukket av veioppsynsmann Roland, og arbeidet med selve veien påbegynt om høsten samme året. Det stod til dels sterkt strid om hvor veien skulle ligge. Oppsitterne på Valvik-Dyrstad ville at den nye veien skulle følge den gamle gangsti om Grønsmyra og videre fram til toppen av Valvikbakken og derfra omtront som den ligger nå, men dette gikk ikke oppsynsmann Roland med på og veien ble istukket ut og lagt som den ligger nå. Det ble sagt den gang at det var den siste utstikking av vei han utførte, for han var da nær 70 år, og skulle gå for aldersgrensen. Ber man på veien som den ligger nå er den svært uhensiktsmessig lagt. Det ser nærmest ut som han har lagt an på å nå de høyeste topper for å få så mye berg- og dalbane som mulig, og det har han klart. Høsten 1919 ble så slike veiarbeidet påbegynt ved kapellet og var ferdig

frem til Valvik høsten 1921. Det tok såleles 2 år å bygge veien Farestad - Valvik. Det hadde nok ikke tatt så lang tid i dag, men vi skal huske på at den gang hadde få hjelpemidler til bruk under anlegget. Det var en del jernstaur, en steinbokk og en del planker som ble benyttet, det var alt. Og så var det å bore i fjellet med håndbor.

Til slutt skal vi se litt på finansieringen av dette veianlegget. Kommune og fylke kom ikke inn med så store bevilgninger til en liten bygdevei den gang som de gjør i dag. Det var min far som var kasserer for veianlegget fra det begynte til det sluttet høsten 1921. Regnskapet oppbevares den dag i dag og er som følger:

Fylkets bidrag veien Farestad - Valvik	kr. 2468,11
Kommunebidrag	" " " 2468,11
Innsamlet av Skjernøyfolk	<u>7404,32</u>
Veanleggets kostende	<u>kr. 12340,54</u>

Og utgiftene er selvfølgelig de samme, men det vil ta for meget plass å spesifisere disse. Som vi kan se av dette så måtte oppsitterne på sýa ut med åtskillig mer enn både kommunen og fylket tilsammen, og etter de dagers pengeverdi ble det ganske mye på Skjernøyfolk. De forskjellige gårder bidrog med følgende:

Dyrstad	kr. 960,00
Valvik	" 795,00
Ytre Farestad	" 1180,00
Rosnes	" 460,00
Nedre Farestad	" 980,00
Berge	" 460,00
Skjernøysund	" 45,00
Tilsammen	<u>kr. 4880,00</u>

Som man ser av dette manglet det ennå kr. 2.468,11 på full dekning av utgiftene til veien og kassereren hadde også vanskeligheter med å få inn de lovte beløp. Han sender derfor ut følgende rundskriv:
Bidragsliste for veien Valvik - Farestad. I henhold til beslutning i møte den 8. oktober 1921 angående ovennevnte vei er det at man henvender sig til samtige Stjernøysidere om størst mulig bidrag. Regnskapet viser nu et underskud av ca. kr. 2500--. Til arbeiderne skal utbetales straks kr. 500. Lånet i banken på kr. 2000.- står fremdeles åpent, og bør der gjøres et avdrag i nærmeste fremtid. I nevnte møde besluttedes at forsøke at få restbeløpet inn frivillig. Imodsatsfál blev det bestemt at gå til utligning. I tilfelle man kan opnå et rimelig beløp ved frivillig tegning er det tanken at sette igang en basar til vinteren til fordel for veien, slik at om mulig hele restbeløbet kan dekkes. N.B. Halve beløbet må betales straks. Annen halvdel innen jul. Sitat slutt. Men det viste seg at det var vanskelig å få inn de lovte beløp. Det siste ble således innbetalt et år etter at veien var ferdig. Det ble også holdt en såkalt veibasar og som gav et riktig bra resultat og videre ble det gitt noen anonyme beløp fra utflyttede Skjernøyfolk. Og sammen med de øvrige beløp ble det da løppt sammen et regnskap som viste balanse og alle utgifter dekket. -- Ja dette var i korte trekk historien om den siste vei som ble bygget av oppsitterne på Skjernøya. Og for de Skjernøyfolk som leser Skjernøyposten og bor i utlandet, kan bare opplyses at denne vei som det nå er skrevet om, ble i siste halvdel av sekstiårene utbedret slik at den i dag trafikkeres av store rutebiler helt frem til Dyrstad, med snuplass i Fidja. Det er i det hele tatt investert store beløp til bro og veianlegg på Skjernøya i de siste 10 år. Og tar vi så med moloen på Dyrstad på nesten 1/4 mill. nærmer vi oss millionen i dette utkantstrøk. Det er et godt land vi bor i.

Fra side 4. Ungdomsforeningen.

opp knagger på veggene, så rommet også kunne brukes til garderobe, foreløpig. Hvis jeg ikke minner om noe annet, er det ikke noe nytt. Formannen overrakte en fin gave til Arthur Jنسен og Brynjulf Vilhelmsen. Arthur var å ha sittet på orgelkrakken i over 40 år og har ikke forsøkt mangre samværene. I det siste har helsen sviktet noe, så han kan ikke greie seg så godt som før, men han lever ennå å se av og til på orgelkrakken. Brynjulf har "hengt i klokkestrenge" som han uttrykte det, i ca. 30 år. Han takket dem begge hjertelig og nevnte at det ikke var noen avskjedsgave, men håpet at de begge kunne fortsette lengre.

Til slutt ble det en del diskusjon om sanitæranelegget som står i stampe p.g.a. at kommunen ikke vil gi utslippstillatelse. Det er sannelig ikke greit å vite hva en kan gjøre. Så vil vi legge foreningen over i Guds hender og la Han få overta roret, så vil også dette året bli til velsignelse for hver enkelt. Så er det om vi vil være villige til å tjene Ham, og arbeide for ham. Nå står en omstende for døren med Wilhelm Langmyr, fra 20. til 24. februar. Og vi håper det vil bli god oppslutning.

(Fra U.S.A.) GAMLELANDET I GAMLE DAGER.

Om søndagsmårran så er det kaffikoppen svart

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og den er nok kokt på en sikoriknart

Sjung falleri fallera.

Hei sjung falleri, hei sjung fallera

A seitú reitu fallerallera.

Og den er nok kokt på en sikoriknart

Sjung falleri fallera.

Om manda'n så er det nå grauten grå

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og mjølka den er nå så temmelig blå

Sjung falleri fallera osv.

Om tirsdagen så er det nå nøssmør og brø

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og den er så tynn som den tynne frikasse

Sjung falleri fallera osv.

Om onsdagen så er det nå crter og gryn

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og etter erter og nitten gryn

Sjung falleri fallera osv.

Om torsdagen så er det nå kjøtt og flesk

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og lite var der kjøtt og ikke noe flesk

Sjung falleri fallera osv.

Om fredagen så er det nå mjølkegrynn

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og den er så blå som det klare måneskinn

Sjung falleri fallera osv.

Om lørdagen så er det nå potet og sild

Sjung falleri, hei fallerallera.

Og tar jeg nå til så blir kjerringa vill

Sjung falleri fallera osv.

SMÅNYTT FRA ØYA

Vi vil si hjertelig takk for all prompte innkommet kontingen til dels generøst, og takk for de mange små hyggelige hilsener på postgirotalongen. Vi sender da samtidig en påminnelse om kontingen til dem som står igjen.

Vi vil fra og med dette nr. flytte inn i nytt "trykkeri" i det redaktøren har satt av til øget "trykkerirøm" i kjelleren i sitt nye hus, som nå snart er ferdig innredet. Vi vil også si hjertelig takk til Leiv og Åshild Aalvik for bruken av deres kjøbler i disse årene. En kjeller som nå er blitt forvandlet til en praktig kjellerstue. Vi håper også senest fra og med neste nr. å kunne ta i bruk ny maskin og få et forhåpentlig bedre resultat.

To Skjernøyfolk seiler nå med R/K "Ambassador Bay", nemlig Leiv Aalvik, Valvik og Reidar Hagen, Dyrstad (svigersonn til Ruth Dyrstad).

Hjem fra Amerika til jul. Fru Gudrun Grunlee (f. Gundersen fra Berge) var hjemme i jul på øya. Hun har ikke feiret jul i Norge siden hun reiste ut som ganske ung for ca 50 år siden. Sikkert en stor opplevelse for henne.

Overdragelsen av fellesrådshuset i Rosnes- og Ytre Færstad-skauen med de tilhørende holmer som friarcal til miljøverndepartementet, er nå formelt i orden. Områdene vil bli administrert av kommunen og forhåpentlig vil det bli til glede og gavn for alle parter.

Harald Aalvik har solgt 3 hyttoner i Blåvickjær og nå utar vider de den gamle kjerreveien så de kan komme fram med bil.

Det har vært drevet engelskkurs på skolhuset i høst og vinter med Arne Kristian Pedersen som instruktør. Det er en videreføring av kurset Start 1, og nå Start 2 som sendes i radio og T.V. Noen faller av lasset underveis, men andre er ihærdige og mener at nå skal det 'speakes' for alle pengene.

Folketallet på øya har holdt seg nokså jevnt siste året. 81 stk. er kommet til verden og 3 er gått bort. Noen er flyttet til og andre fra. Så sluttresultatet er faktisk det samme som året før, ca. 278 personer.

Men vi kan ønske 2 nye verdensborgere velkommen siden nyttårsdag. Vi vil gratulere Bjørn og Johann Selvik, Berge med en gutt. Vi vil også gratulere Tove og Arne Kristian Pedersen, Skjernøy sund med en pike. Vi vil samtidig gratulere dem med deres nye hus som de er flyttet inn i før en liten stund siden. Dette ligger høyt og fritt og har utsikt både over skipsleia vestover og mot Nordfjorden.

Vi vil videre gratulere Karsten Berge som har forlovet seg med Selma Mohamed fra England. Han seiler som kokk med en av Englandsbåtene.

Så litt om vinterværet til denne tid (midt i februar) som har vært helt spesielt. Regn og etter regn, især i januar som sikkert har satt regnrekord. Bare 2 formiddager som her har ligget snø - til stor skuffelse for ungene. I fjor så vi at vinteren kom på en lørdag. Denne vinteren varte en uke (i månedsskifte november/december), det er det hele. "Godt at det ikke var snø", sa de voksne om all nedbøren. "Synd at det ikke var snø", sa barna. Vi er ennå så pass barnelige at vi til en viss grad kan være enige med dem. Vinteren i fjor var mørkelig. Dette var nesten en gjentagelse.

Så runder vi av for denne gangen og ønsker jøl møtt rundt 17. mai.